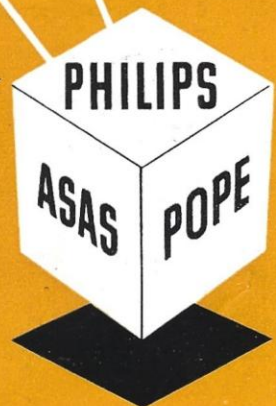

PAPESKEN

Personaleblad for

FEBRUAR-MARTS 1950 • 4. ÅRGANG • NR. 2-3

PERSONALE

Byt

Ansættelser:

PHILIPS:

19. 1. 1950 fru Birthe Schwarz, L.K., fakturaafd.
30. 1. 1950 frk. Grethe Rørbeck Schmidt, reklameafd.
1. 2. 1950 Erik Jeppesen, hovedbogholderi.
1. 2. 1950 Knud Mortensen, lagerkartotek.
2. 2. 1950 fru Vivi Kristensen, hollerith.
8. 2. 1950 fru Ruth Thuesen, reklameafd.
16. 2. 1950 fru Hanne Brüel, afløsning i receptionen.
23. 2. 1950 fru Birte Jacobsen, lampeafd.
1. 3. 1950 frk. Birthe Bruun Hansen, lagerkartotek.
1. 3. 1950 fru Henny Nørgaard, kontorartikler.
1. 4. 1950 frk. Rigmor Raaskov, reklameafd.
1. 4. 1950 fru Elsa Andreassen, korrespondance.

ASAS:

27. 1. 1950 fru Grethe Böttger, fakturaafd.
1. 2. 1950 frk. Ida Holm, D.B.
1. 2. 1950 fru Grethe Tolstrup.
1. 2. 1950 Preben Roland Hansen, elev.
1. 3. 1950 Børge Jørgensen, teknisk afd.

PHILIPS:

Fratrædelser:

14. 2. 1950 Allan Gornitzka, industri.
28. 2. 1950 Mogens Jeberg, kreditorer.
28. 2. 1950 frk. Ellen Margr. Jensen, lampeafd.
28. 2. 1950 Børge Ørum Larsen, forstærker.
28. 2. 1950 John Thyge, komm. lager.
15. 3. 1950 H. Stage, lagerkartotek.
15. 3. 1950 Erik Jeppesen, hovedbogholderi.
31. 3. 1950 fru Inge Petersen, korrespondance.
30. 4. 1950 fru Inge Meyer, kontorartikler.

ASAS:

31. 1. 1950 fru Ruth Høgenhoff.
31. 1. 1950 ingeniør Kurt Lembke.
28. 2. 1950 frk. Tove Petersen, D.B.
28. 2. 1950 tegner Hans Engelberth.

Omflytning:

1. 3. 1950 Axel Thorsing, radio I, er forflyttet til POPE.
1. 3. 1950 Sv. E. Ystrøm fra afd. Smapp til radio I.
1. 3. 1950 Benny Larsen fra afd. lampe til afd. Smapp.
1. 3. 1950 Otto Andersen fra afd. L.K. til afd. H.B. (kreditorer).
1. 4. 1950 frk. Lizzi Kilsgård fra Finax A/S. til reklameafd.
1. 4. 1950 overass. B. Jönsson, PHILIPS reklameafd., overflyttes som fuldmægtig i POPE's reklameafd.
1. 3. 1950 Hans H. Olsen fra fabriken til ASAS, H.B.

PHILIPS:

Bryllupper:

12. 2. 1950 har frk. Anni Petersen, L.K. fakturaafd., indgået ægteskab med vægtsmed Kjeld Nielsen.
4. 3. 1950 har Henning Emil Hansen, D.B., indgået ægteskab med frk. Inge Kragh.
6. 4. 1950 (Skærtorsdag) holder frk. Julie Graversen bryllup med købmand Verner Christiansen.

10 ÅRS JUBILÆUM

Den 15. marts havde Axel Schous enfant terrible, lommefilosof, reformator og kon-torchef Kai Dittmer 10-års jubilæum.

Strålende, veloplagt, men dog lidt be-klemt ved morgens virak, udfoldede jubi-laren stor energi med at skåle med de mange gratulanter, der tidligt indfandt sig på værelse 119.

„Hvordan føler man sådan en morgen?“ spurgte en af gratulanterne.

Når man kender jubilaren, ventede man ikke noget helt almindeligt svar, — og det lød uden tøven:

„Jeg blev modtaget af to direktører, der en på hver side førte mig gennem lange gange, og jerdøre, der slog i bag mig, ind i en elevator og op til direktør Sommerfeldt. Vandringen gav mig følelsen af arre-stanten, der skal til forhør.“

Nå gudskelov, så galt var det ikke, tvært-imod et behageligt møde.

Efter frokost, i selskab med jubilarens nærmeste medarbejdere, fik han frikvarter.

Hvad der skete om aftenen, ved man ikke, men jubilaren havde „fri“ næste dag.

PAPæsken sender en forsinket lykønsk-ning.

Generalforsamlingen

Den 30. januar afholdt PAP ordinær generalforsamling. Det er desværre af pladsmæssige grunde ikke muligt at give et detailleret referat; vi mener det heller ikke nødvendigt, fordi begivenhederne endnu står i frisk erindring. Som bekendt opstod der navnlig diskussion om bestyrelsens forslag om udmeldelse af „Centralforeningen af danske Funktionærforeninger“. Generalforsamlingen forkastede dette punkt på dagsordenen med overvældende majoritet. Bestyrelsen forlangte herefter et tillidsvotum af generalforsamlingen for at fortsætte, men fik ved den efterfølgende afstemning et klart mistillidsvotum. Det blev derfor nødvendigt at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling, der blev afholdt den 15. februar. Et meget stort antal medlemmer

Samarbejdsudvalgets sammensætning var ikke afgjort ved redaktionens slutning, men vil blive meddelt senere.

var mødt frem. Efter at generalforsamlingen havde valgt en ny bestyrelse, konstituerede denne sig således:

Formand	H. Kristiansen.
Næstformand	E. Planck.
Kasserer	E. Bindner.
Sekretær	Gertrud Kragfelt.
Festudvalg	{ B. Matthissen. H. Rasmussen. Anni Olsen.
Sportsudvalg	{ Børge Andersen. Sv. Aage Damsbo. Anni Olsen.
PAPæsken	{ ansvarsh. red.: H. Kristiansen. i redaktionen: K. Bøge. B. Jønsson. Rud Jeppesen sportsmdb.: Børge Andersen.

Er CDF forhandlingsberettiget

På given foranledning oplyser CDF's landsformand, at CDF:

1. i 1947 har været repræsenteret i det af Arbejds- og Socialministeriet nedsatte udvalg vedrørende funktionærloven (se side 5 og 11 i vedlagte betænkning).
2. har deltaget i forhandlinger med Arbejdsgiverforeningen angående samarbejdsudvalg samt med Fællesrepræsentationen for danske tekniske Funktionærforeninger (tidligere benævnt Fællesrepræsentationen for Danske Funktionærforeninger).
3. har deltaget i det af Forsikringsrådet nedsatte udvalg vedrørende ændringer i lov om tilsyn med pensionskasser.
4. på foranledning af sparekassefunktionærerne har rettet henvendelse til regering og rigsdag angående ændring i sparekasseloven.
5. i øjeblikket har 2 repræsentanter siddende i repræsentantskabet for dansk pensionsforsikringsanstalt.
6. for tiden har en repræsentant siddende i det af Arbejds- og Socialministeriet nedsatte udvalg angående funktionærøpfindelser (se funktionærlovsbetænkningen side 28).

Man vil heraf se, at CDF i den korte periode, hvori den har eksisteret, har haft betydelige opgaver udadtil foruden det interne arbejde vedrørende lønforhold etc.

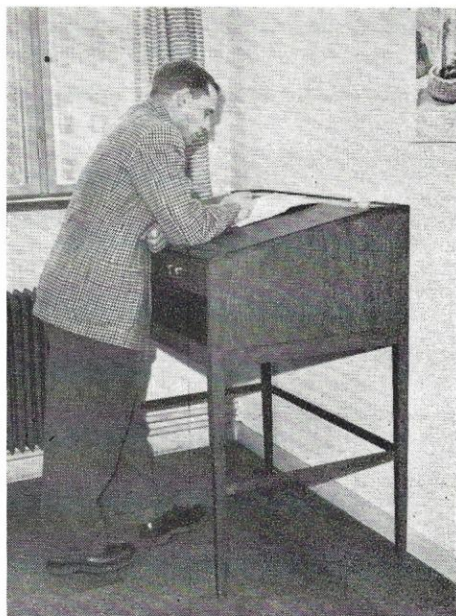
Det vil være tilslutningen til CDF, der er afgørende for den vægt, hvormed CDF kan tale funktionærernes sag.

Vi har forelagt disse udtalelser for personalesekretær Jørgen Holm, der udtaler sin glæde over CDF's varetagelse af funktionærinteresserne overfor rigsdag og regering.

Jørgen Holm beklager, at han på PAP's ordinære generalforsamling fremsatte vildledende udtalelser om CDF's virksomhed.

Det var ærlig talt overvældende, og jeg takker rørt — og tildels flov — alle og enhver for alt, hvad der blev gjort for at markere 10-års dagen for min indtræden i koncernen.

Kai Dittmer

Kontorchef Ole Roos ved sin nye „gamle“ skrivepult.

Arbejdspsykologi

En leder opnår sine resultater ved hjælp af medarbejderen.

- 1) Lad enhver vide, hvordan hans arbejde bedømmes.
Gør det klart for ham, hvad De ventet af ham.
Fortæl ham, hvorledes han kan forbedre sin arbejdsindsats.
- 2) Ros ham hver gang, han fortjener det.
Hold øje med usædvanlig gode præstationer.
Uddel påskønnelser medens de endnu er i frisk erindring.
- 3) Giv besked i god tid om forandringer, der angår personalet.
Angiv grunden, hvis det er muligt.
Få dem til at godkende forandringen.
- 4) Gør bedst mulig brug af den enkeltes evner.
Find ud af, om medarbejderen har evner, der ikke tages i anvendelse.
Stå aldrig i vejen for en medarbejder.

Personale Nyt

Tiltrådte:

15. 3. 1950 Helge Olsen, lønningsbogholderiet.

Fratrådte:

18. 3. 1950 Eugen Frøde, lønningsbogholderiet (overflyttes til kommerciel afd., prisafdelingen).

Med udgangen af april måned 1950 forlader ingeniør *J. Eeftinck* PHILIPS A/S. i Danmark, idet vort hovedfirma i Holland har udset ham til at overtage en ledende stilling i vort søsterselskab i Finland.

Efter gensidig overenskomst med N. V. PHILIPS' *Gloeilampenfabrieken*, Eindhoven, vil en ny driftsleder blive udpeget for apparatfabriken i København, men en endelig løsning af dette spørgsmål vil først finde sted henimod dette års slutning, idet der finder omplaceringer sted i flere fabriker.

Midlertidigt vil hr. *R. Schaafsma* fra Eindhoven være placeret i København fra den 15. marts d. å., hvorved ingeniør *Eeftinck* vil være i stand til at overføre sine opgaver til hr. *Schaafsma* inden sin afrejse.

Hr. *Schaafsma* har tidligere besøgt vor fabrik i København i november 1947 og ydet os bistand ved anløbet af en ny produktion, og vi anmoder enhver medarbejder om at bidrage til at lette hr. *Schaafsma* løsningen af de ham pålagte opgaver, således at vor produktions kontinuitet kan fortsættes i den overgangsperiode, der her bliver tale om.

På Industrirådets kursus i arbejdsstudier holdt ingeniør *Ivar Paludan* den 29. marts forelæsning over emnet: „Syntetisk og funktionel akkordsætning“.

På Industrirådets kursus i driftsorganisation og produktionsplanlægning holder direktør *Sv. A. Chr. Pedersen* den 25. april foredrag om koordineret planlægning.

Civilingeniør *Bjørn Westh*, der er sekretær i „Dansk Rationaliseringsforening“, leder for tiden indenfor denne forenings ramme en studiekreds over emnet „Job Evaluation“ (stillingsvurdering).

Civilingeniør *Børge Otzen* var i februar i Stockholm for som næstformand for EDR (eksperimenterende danske radioamatører) og som formand for „Nordisk Radioamatør Union“ at drøfte spørgsmål af fælles nordisk interesse med henblik på den kommende amatørkonference i Paris.

PHILIGRAN

Frisk mod gør arbejdet let.

I PÅPæskan for august 1949 anmeldte vi en lille bog af ovennævnte titel. PÅP har nu erhvervet nogle eksemplarer af bogen til gratis udlån blandt interesse-rede medlemmer. Henvendelse til formanden, lokal 379.

Fabriksbesøg.

Det var tidligere skik og brug, at nye medarbejdere kort efter deres ankomst, som et led i præsentationen af firmaet besøgte PHILIPS A/S.s fabrik og så samme i funktion. Denne skik måtte imidlertid indstilles i tiden omkring flytningen fra Krystalgade til Strandlodsvej, men vil nu blive genoptaget. Vi beder derfor de medarbejdere, der ikke tidligere har deltaget i fabriksbesøg, om at melde sig til personalesekretæren.

ASAS åbner fra 1. maj en ny provinsafdeling i Mindegade 6, Århus.

Afdelingen vil blive ledet af ingeniør *R. Boye* med hr. *O. G. Christiansen*, tidligere *Silkeborg*, som lagerforvalter.

Afdelingen i *Silkeborg* vil blive opretholdt indtil videre.

En medarbejder har under pseudonymet *Peter Ping* indsendt et forslag til idekassen.

Som tidligere meddelt må et forslag være underskrevet af forslagsstilleren med dennes fulde navn, såfremt forslaget ønskes behandlet. Det er altså ikke tilstrækkeligt som i det her nævnte tilfælde at anføre sit kunstner- eller kælenavn. — Det omhandlede forslag vil følgelig ikke blive behandlet.

VITAMIN-THOMSEN

på de skrå brædder

Rejsebrev fra Lützen.

Varde, den 30. januar 1950.

Søndag den 29. januar kl. 2 bankede det på døren til mit værelse på hotel Varde, Varde. Ind træder Ove Thomsen, forhen vitaminafdelingen, nu skuespiller ved Axel Illums Tourne, der rejser landet rundt med Dan Sutherlands meget omtalte skuespil „Ægteskabsbrud“.

Her ses Thomsen i en af sine glansroller fra dengang han var hos Philips.

Jeg var selvfølgelig henne for at se stykket, og jeg må sige, at jeg blev glædelig overrasket. Det var udmærket, skuespillerne gode, og vor egen Vitamin-Thomsen klarede sig godt. Han er jo nydelig at se på, fylder godt på scenen og synes i besiddelse af en rent fantastisk maskeringsevne. Her spillede han engelsk kronjurist og verdensmand, be-

rejst over hele verden i den engelske regeringens tjeneste, maskering og illusion: Anthony Eden. „George Mannering“, som Thomsen spiller i stykket, er ikke hans debut. Den fandt sted i efteråret i Ringsted, tror jeg, da han var på tourne med to stykker for Arte.

Axel Illums tourneens næste forestilling bliver „Liggende gæster“, og hertil er Thomsen også engageret. Premiere i Slagelse søndag den 26. februar.

Thomsen sender mange hilsener til alle.

Lützen.

KOM DE FOR SENT i morges?

Vi ved godt, at vi rører ved et ømt punkt her. Men vi vil tale rent ud.

Trafikforbindelserne til Amager er ikke særlig gode, og mange må skifte 3—4 gange mellem bus, sporgvogn og tog. Hertil kommer de infame broer, der jo har en tilbøjelighed til at gå op nectop i det psykologisk forkerte øjeblik. Men vi er nu engang flyttet til Amager, og derfor er der ikke andet at gøre end at indrette sig efter forholdene.

Hele komme-for-sent-spørgsmålet blev berørt på det sidste samrådsmøde, hvor direktionen gav udtryk for sin utilfredshed med den manglende præcision om morgenen. Direktionen ønskede meget nødtigt igen at indføre kontrolforanstaltninger — det være sig af den ene eller anden art — og vi på vor side i PAP mener absolut, at dette ikke bør ske.

Vi anser det for en selvfølge, at man overholder den fastsatte mødetid. Selvfølgelig kan der forekomme forsinkelser, men det bør høre til undtagelsen og ikke reglen.

Man må jo heller ikke glemme, at personaleforeningen ikke står særlig stærkt ved en eventuel forhandling om lempelser i arbejdstiden i sommermånederne, så længe dette forhold ikke er bragt i orden.

Og når De er helt ærlig. Har De så ikke en ubehagelig fornemmelse af, at De er kommet skævt ind på dagen, når De møder for sent?

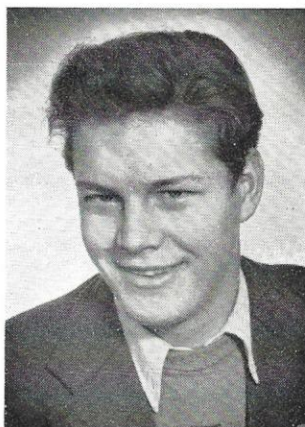
PAPs Samrådsudvalg

You don't have to be crazy to work here, but it helps

- står der over døren til et stort kontor i den amerikanske zone.

Telefon- kultur

Læs her, hvordan koncernens
elever lærer telefonkultur

Artiklens forfatter

PAPæskens redaktion har opfordret mig til at skrive en lille artikel i bladet om det telefonkursus på Købmandsskolen, som PHILIPS har indmeldt sine elever til. Jeg svarede ja på anmodningen uden at tænke nærmere over det. Først da jeg havde fisket papir og blyant frem, opdagede jeg, at det i grunden var en ret vanskelig opgave, jeg her havde påtaget mig. Men der hjalp ingen kære mor, jeg måtte i gang, og her følger resultatet:

Vi var 13 elever fra PHILIPS, der mødte op fredag den 20. januar på Julius Thomsens Plads, det er jo en hel del i betragtning af, at klassen tæller 16 elever.

Da vi var kommet op i klasseværelset, hvor undervisningen skulle foregå, så vi, at der i hver side af klasseværelset var bygget en lydtæt telefonbox med tilhørende telefoner. Disse telefoner kan stilles om på alle mulige måder af den undervisende lærer, som på samme tid fungerer som telefon-dame.

Undervisningen foregår på den måde, at to elever går ind i henholdsvis box A og B. Den ene fungerer som køber og den anden som sælger. Det de siger inde i boxen kan høres af hele klassen gennem en højttaler. Bagefter kritiseres samtalen af læreren og de øvrige elever og man bliver gjort opmærksom på eventuelle mangler. Har man lavet grove fejl, bliver man helt til grin.

Kurset omfatter også træning i brug af de forskellige håndbøger, som f. eks. navne- og fagbogen, Kraks vejviser og telefonnøglen, da det jo er en vigtig ting for et firma, at dets elever hurtigt og sikkert kan løse de opgaver, der bliver dem stillet — derigennem spares der også tid.

Endvidere får vi lidt at vide om, hvordan et mindre omstillingsbord skal betjenes. Denne side af undervisningen gøres der dog ikke så meget ved, da der findes adskillige typer omstillingsborde her i landet, og da det er unødvendigt at være fortrolig med dem alle.

Vi skal også besvare nogle opgaver skriftligt hjemme; de står trykt i en bog „Telefoner rigtigt“, som vi har fået udleveret. Disse opgaver skal huskes nogenlunde, til man skal ind i boxen for at modtage eller afgive en ordre.

Når dette kursus slutter, vil hver elev, som ikke har forsømt mere end een eller to gange, få udleveret et diplom som beviser, at vedkommende har taget et kursus i telefonering.

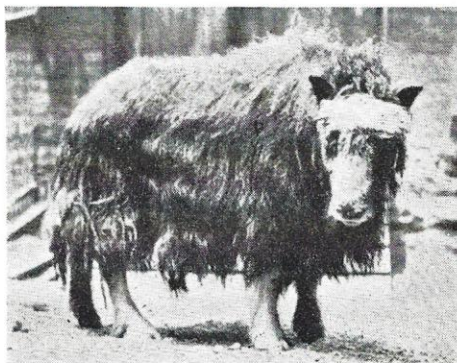
Svend Rasmussen.
Lagerkartoteket.

— og læs her de 10 klassiske telefonbud

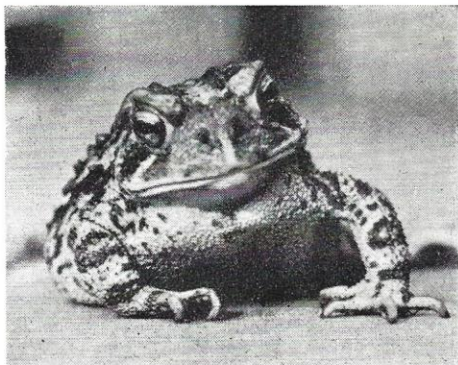
1. Tag straks telefonen ved opringningen.
 2. Tal tydeligt lige ind i tragten.
 3. Husk at præsentere Dem.
 4. Vær altid høflig og elskværdig.
 5. Afbryd aldrig den De taler med.
 6. Undskyld fejltagelser.
 7. Hav skrivemateriale parat.
 8. Noter hvad der skal huskes.
 9. Gentag ordrer.
 10. Misbrug aldrig telefonen.
-

FRA BOGEN

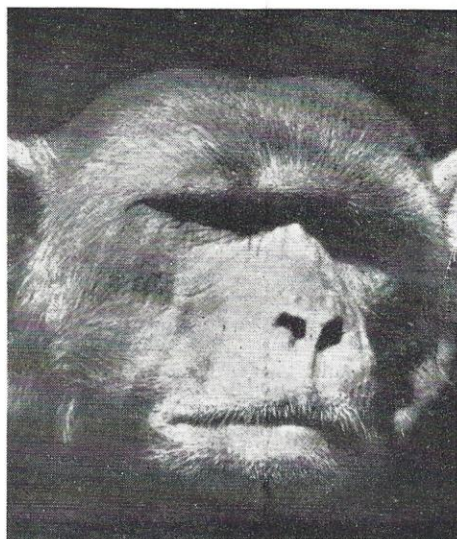
WHITE COLLAR ZOO -

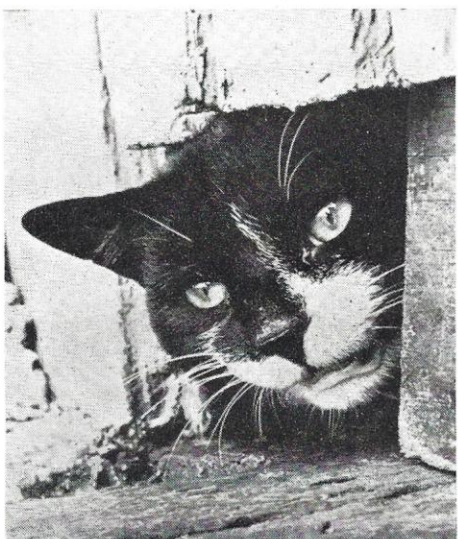
"Anybody got some aspirin? I was out with a client all night."

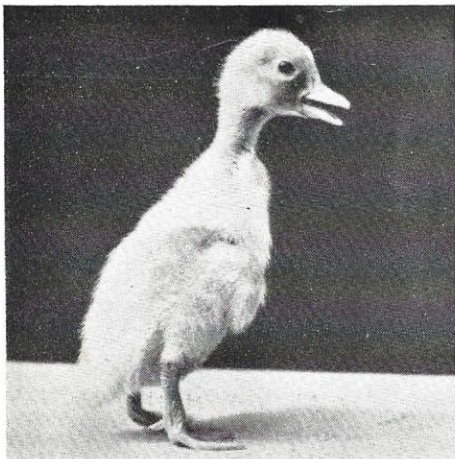
"Hmm . . . how much advance do you want on your salary?"

"I think it's high time something was done about the phone service in this office."

"Psst! — look busy, everybody, here comes the boss!"

"I'm looking for an interesting job that doesn't call for typing or shothand."

ANNONCER

Haves:

2 vær., centralvarme, brusebad, 2 altaner, affaldsskakt, varmt vand i køkken og bad, lige foran på Amager, kr. 62,00 + varme.

Søges:

2¹/₂—3¹/₂ vær. (ægtepar med 11-årig datter).
C. Jacobsen, lokal 359.

Lagerekspedient Kurt Skovgaard Petersen, PHILIPS A/S. (Frihavnslageret)

ønsker at bytte sin 2¹/₂ vær. moderne Amagerlejlighed med en lejlighed (evt. gammel-dags) på Østerbro eller indre by. Lejligheden er en andelslejlighed (andel 800 kr.) og er beliggende på Nordmarksvej 116², Kastrup, med udsigt over Kastrup flyveplads. Altan, ingen genboer, centralvarme + brusebad. Månedlig leje 142 kr.

Hr. Skovgaard Petersen træffes på *Pala* 3283.

Holder De ferie før Sct. Hans?,

kan De leje et pragtfuldt sommerhus på Bornholm. Ask the man, who tried it (Civilingeniør Kurt Nielsen). Nærmere oplysninger hos Hougs. (Lokal 452).

REDAKTIONEN

har gjort i nældeerne

POPE's repræsentant i Aalborg, hr. Bengtsson, har via POPE's hovedkontor bedt os om at få følgende optaget:

Jeg har med vanlig interesse læst PAP-æskens for januar, bl. a. „Hvad der skete i koncernen i 1949“, og får heraf det indtryk, at POPE's forskellige afdelinger stadig befinder sig i Krystalgade, men troede ærlig talt, at det var sivet ud, at POPE også var flyttet til „Industrigården“.

Da PAP-æskens redaktion åbenbart ikke er klar over dette forhold eller måske ikke følger så godt med, kunne man måske gøre den en tjeneste ved at give den en oplysning herom.

sign. E. Bengtsson

Vi har med mere end vanlig interesse læst ovenstående indlæg. Og vi må erkende, at vi helt enkelt har glemt at nævne at samtlige POPE-afdelinger den 8. august flyttede ind i Industrigården. Vi bøjer os derfor skamfulde med ansigterne vendt mod Aalborg og håber på hr. Bengtssons tilgivelse.

Redaktionen.

Morgenmad.

Aftensmad.

Min

FØRSTE DAG

hos Philips

Af R. DAHLIN

Min ansættelse hos PHILIPS, som kom i stand midt i min sommerferie i 1940, som jeg let irriteret måtte afbryde for at rejse til København fra Faxe Ladeplads, betegnede opfyldelsen af et håb, som jeg og mange andre inden for Nationalbankens valutakontor altid havde nærret med hensyn til at komme på den rigtige side af skranken. Jeg havde allerede to år tidligere taget et af skridtene på vejen ved at få stilling som sekretær i Grosserer Societetets Komité på Børsen, og nu skulle jeg altså rigtigt ind til pulsslaget i forretningslivet.

Jeg glædede mig vældigt til at begynde, fordi min opgave hos PHILIPS skulle være den at tilrettelægge og få gennemført private vareudvekslingsforretninger med specielt Holland for at give os forøgede importmuligheder, og forudsætningerne herfor burde jeg have gennem mit flerårige arbejde i valutakontorets vareudvekslingsafdeling.

Ganske vist havde jeg været vant til at omgås mange slags mennesker, men altid med den embedsmandsoverlegenhed og sikkerhed, som statsmagtsbestemmelser og lovparagraffers håndhævere med større eller mindre begrundelse tilegner sig.

Mine oprindelige erfaringer i det frie erhvervsliv 15 år tidligere som isenkræmmer en gros var let mølædte, og jeg var derfor noget nervøs, da jeg mødte på kontoret i Krystalgade den 15. august for at begynde den tilværelse, som det var blevet mig betydet kunne danne rammen om mit fremtidige livsværk.

Frøken Ansen sad i forkontoret og bad mig med et venligt smil om at tage plads, og den fornemhed og overlegne ro, som hun og kontoret udstrålede, gav mig en behagelig følelse af, at her var godt at være. Lidt efter kom daværende hr. Max Poulsen og bød mig velkommen og forstærkede ved sin energiske og kompetente optræden min følelse af, at PHILIPS var bygget på klippegrund, men var under stadig udbygning under ledelse af stærke og vågne folk, som vidste, hvad de ville, og kendte midlerne til at nå målene.

Denne følelse om udbygningen blev yderligere befæstet, og har holdt sig lige siden, ved synet af de håndværkere, som færdedes hjemmevant i gangene og med iver kastede sig over de opgaver, som til stadighed blev dem pålagt fra administrationslederen.

Det verdensfjerne og støvede, som havde kendetegnet mit kontor i Chr. IV.s gamle børsbygning, var en direkte kontrast til det lille trekantede rum, som Max Poulsen med mange undskyldninger førte mig til. Jeg følte mig dog straks hjemme ved synet af det store amerikanske jalousiskrivebord, som optog de $\frac{2}{3}$ af værelset, og jeg satte mig glad i en gyngestol af samme slags som det forældede børsinventar, mens Max Poulsen forventningsfuldt så til ude fra gangen. Her kan De sidde dejligt i fred, sagde han, døren kan lukkes, hvis De flytter stolen, men pas på ruden, når De gør det. De skal nok senere få et bedre kontor, men iøvrigt har vi et godt mødeværelse, hvis De skulle få besøg. Læg nu hat og frakke, så skal jeg introducere Dem til Deres kolleger, når vi har talt med den administrerende direktør Sommerfeldt. Jeg havde naturligvis mødt

direktør Sommerfeldt, da beslutningen om min ansættelse blev taget, og den modtagelse, jeg nu fik, var af en sådan art, at jeg mere end nogensinde blev opsat på at gøre fyldest og blive et fast led i den organisation, hvis dimensioner jeg kun havde vage forestillinger om, og jeg gik med oprejt pande den prøvelse i møde, som det altid er for en nyankommende at blive introduceret til sine fremtidige medarbejdere. Med hovedet svirrende af navne som Vossberg, Aulumsen, Brøndum-Møller, Kurt Jørgensen etc. etc. og uden at være sikker på, hvem der var hvem, kom vi endelig til frk. Gine Thomsen, der som personalechef havde ansvaret for min ansættelseskontrakt. Den aktivitet, som udfoldedes i hendes kontor, og den energi, hun udstrålede, var nok til at tage pusten fra ethvert almindeligt menneske. Her fik jeg sået den første tvivl om min egen persons betydning og fik gennem min ansættelseskontrakts ordlyd indtryk af en stærk personlighed, som kendte sin metier og ikke tog smålige hensyn til nyankomnes følelsesliv. Ganske vist var mit lønkrav honoreret fuldt ud, men jeg var reduceret i grundløn, for at totallønnen inklusive de 4 %/o, som den gang udgjorde dyrtidstillægget, ikke skulle overstige mine forventninger. Det uheldige indtryk, dette gjorde, er dog fuldstændig forsvundet gennem den senere udvikling.

Ved frokosttid blev jeg placeret ved et af de fine borde i Marketenderiet, og mit humør steg ved at mærke det sammenhold og kammeratskab, som var det fremherskende træk i tonen og arten af samtalerne dér. Vel til mode og med en behagelig eftersmag af Marketenderiets kaffe i den hule tand gik jeg med Max Poulsen til hans kontor, hvor han gav mig mine første lektioner i, hvad PHILIPS er og hvorfor. Derefter begav vi os i taxa ud til den nye bygning på fabrikkens grund, hvor det kommercielle lager var ved at blive indrettet, og jeg fik en lille idé om organisationens størrelse og betydning for det danske samfund. Opfyldt af de mange indtryk og boblende af forventning om den rolle, som jeg håbede at kunne komme til at spille inden for firmaet, satte jeg mig sent på eftermiddagen ved mit skrivebord og lod fantasien have frit løb. Mine tanker kulminerede i, at jeg — for at pointere min beslutning om at sætte hele min energi ind på opgaven — slog min flade hånd i bordet — med det resultat, at det centnertunge jalousi med et brag smækkede ned og brækkede to håndrodsben i min højre hånd, vel sagtens som en påmindelse om, at det ikke er nok, at

chancen gribes, men at den også skal fastholdes gennem arbejde. På det tidspunkt vidste jeg heldigvis intet om, at der var et brev på vej fra Eindhoven med oplysning om, at vi kunne spare os alle anstrengelser, med hensyn til vareudvekslingsforretninger med Holland; de kunne nemlig ikke tillades på grund af handelsaftalen.

Jeg afsluttede derfor min første dag hos PHILIPS i den sikre forvisning, at jeg ville få rigelig brug for min viden på dette specielle felt, og at jeg ville begynde den dag i morgen.

Jeg ville ha' grinet højt

om nogen for 5 år siden havde forudsagt, hvad jeg i dag står i begreb med at gøre, siger den hidtidige leder af industriafdelingen, civilingeniør H. C. Iversen, i dette afskedsinterview.

— Mange mener, at kommunalt job er den evige hvile, siger vi til Iversen, som pr. 1. april tiltræder en stilling i Fyns kommunale telefonselskab i Odense.

— Hvis man i stedet for „den evige hvile“ bruger et andet slagord, nemlig „frihed for frygt“, tror jeg, man er sandheden nærmere. Men slagord er jo nu engang slag-

ord. Ganske vist vil jeg indrømme, at jeg havde grinet højt, hvis nogen for 5 år siden havde sagt, at jeg skulle gå ind i en officiel stilling. Men nu er den dag kommet, da jeg efter 13 års kommercielt arbejde længes efter at beskæftige mig lidt mere med teknik og lidt mindre med papir.

— Har det De sagde før om „frihed for frygt“ også spillet ind?

— Det kan ikke nægtes. Tiderne har jo ændret sig derhen, at et officielt job, af karakter som mit nye, lønnes lige så godt som en lignende stilling i det frie erhverv. Og er man fast ansat og passer sit arbejde, er der ikke en sjæl, der kan røre en. Og uden at jeg af den grund vil beskyldes for at være gammel, finder jeg telefonselskabernes pensionsordning meget betryggende.

— Hvad skal De lave?

— I begyndelsen kommer jeg til at beskæftige mig med telefoncentraler, og vil som følge heraf nok ligge på farten en del af min tid. Desuden skal jeg tage mig lidt af indkøbsafdelingen.

— De får nok at gøre?

— Ja, det kan De tro. Der sker i øjeblikket en meget stor udvikling inden for telefonien, og jeg må sætte mig ind i tekniske forhold som ligger fjernt fra mine hidtidige arbejdsområder. Forøvrigt kender jeg for mange telefoningeniører til, at jeg tror på, at begrebet „den evige hvile“ gælder for dem.

— Tror De, at De vil trives i provinsen?

— Jeg er provinsianer og har følgelig den opfattelse, at København er rarere at besøge end at leve i. Så byen som sådan vil jeg ikke savne. Men jeg vil jo nok af og til tænke på PHILIPS, og i denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at det jeg ser tilbage på med den største glæde er mit samarbejde med direktør Lorentzen, hvis menneskelige egenskaber jeg har sat stor pris på, og af hvem jeg har lært ikke så lidt. Det er også med vemod, jeg tager afsked med mine kære svejseelektroder og hele det svejetekniske arbejde, jeg har haft. Men samtidig er jeg ivrig efter at tage fat, og jeg tror, at der inden for telefonien er gode muligheder . . .

— Må vi ønske Dem god vind?

— Ja mange tak, jeg er allerede i færd med at sætte sejl. bj.

Hørt i linie 8:

Jeg kan forstå, at de gi'r nedsættelse eller yder pålæg, og også til nød, at de pålægger nedsættelse, men hvor er vi henne, når de nu også pålægger nedsættelse af pålæg.

**A difficult thing is done
immediately — the impossible
takes a little longer . . .**

. . . siger Leif Wium, som om kort tid rejser til New York og begynder for sig selv.

I sine mere romantiske øjeblikke leger gennemsnitsdanskeren sikkert ofte med tanken om at sige farvel til den hjemlige lidt grå hverdag og rejse ud for at erobre et hjørne af den store brogede verden. Men der er sikkert ikke mange, der, hvis de fik chancen, ville udnytte den

Sådan er Leif Wium ikke. Han sidder nu i stolen overfor os, men om 14 dage går han rundt i New York med en mappe under armen. Og det til trods for, at han udmærket godt kender Arthur Miller's stykke: „Death of a Salesman“.

— Hvordan fik De ideen? spørger vi.

— Det er en lang historie. Og den begyndte, da jeg i sin tid var ansat hos SAS. Her traf jeg en mængde amerikanere og fik efterhånden mange gode forbindelser. Og lidt efter lidt modnedes en plan om at tage til U.S.A.

— Var De ked af forholdene herhjemme?

— Nej, det vil jeg ikke sige. Men jeg troede — og tror stadigvæk — at man derovre får et langt større udbytte af en ide end herhjemme. Hvis man altså finder den rigtige melodi. Nå, jeg søgte først at komme derover for SAS og havde ganske gode chancer. Jeg gik bare og ventede på visum. Men så oprettede selskabet sin europæiske organisation. Og koordinerede samtidig den oversøiske, hvilket reducerede mine chancer til nul. En tid efter holdt jeg op hos SAS og kom hertil „Pope“. Jeg havde næsten glemt det hele, indtil jeg for nogle måneder siden fik besked om, at min ansøgning om emigrantvisum var bevilget. Jeg begyndte at overveje, om jeg skulde sige ja eller nej til dette visum, vel vidende, at

jeg, hvis jeg sagde nej og senere fik lyst til at rejse, igen måtte regne med nogle års ventetid for at få et nyt visum. Efter nogen tids betænkning sagde jeg ja.

— Vil det sige, at De først besluttede, at rejse — og først bagefter begyndte at spekulere på, hvad De skulle lave derovre?

— Se, det ligger sådan, at jeg altid har interesseret mig meget for eksport og faktisk mange gange tænkt på at optræde som agent for danske eksportvarer. Og nu var chancen der altså. Jeg indledte forsøgsvis forhandlinger med en række danske firmaer og fandt efterhånden frem til nogle, der var interesseret i at placere sig på det amerikanske marked.

— Hvilke danske varer kan sælges i Amerika?

— Keramik, tekstiler og andet kunst, håndværk, ja, i det hele taget enhver luksusvarer, der er af kvalitet og som har særpræg.

— Jo, men har de virksomheder, der laver den slags ting, ikke i forvejen agenter derovre?

— Det er langt fra dem alle. Mange forsøger at sælge gennem lokale organisationer. Men amerikanerne kan ikke lide at købe på tredje eller fjerde hånd. De vil forhandle direkte med en repræsentant for sælgere. Forøvrigt er der i tidens løb gjort mange fejl, og dem vil jeg prøve at lære af.

— Hvad med toldvæsenet?

— De amerikanske toldsats er ikke så forfærdelig høje, når bare det er varer, som ikke konkurrerer med amerikanske producenters frembringelser. Derimod er fragten ret høj. Den ligger på 24 \$ for en m³ og alene af den grund er det umuligt at eksportere møbler — med mindre de er fremstillet efter det kinesiske æskeprincip.

— Har De skaffet Dem et kontor, eller skal De på jagt efter et, når De kommer derover?

— Den sag er i orden. Jeg har en del familie derovre, og de har lovet at stille et kontor til min rådighed i den første tid — gratis!

— Hvor ligger det? Up — eller downtown? Fornemt eller . . .

— På spidsen af Manhattan i en gade, der hedder Broadstreet. Den ligger lige ud til Broadway og Wall Street.

— Fornemt altså. Hvilken etage?

— Det ved jeg ikke endnu.

— Der siges så meget om den specielle mentalitet, folk har i „Goods own country“, og tror De ikke, at amerikanerne ofte forveksler kvantitet med kvalitet?

— Jeg tror ikke, man skal tage den barnlige begejstring, de fleste yankees nærer for nationens tekniske frembringelse, alt for højtideligt. Og jeg har et levende indtryk af, at der i U.S.A. er stor interesse for europæisk kultur og tradition.

— Man kan ikke leve af traditioner, sagde en kendt amerikaner fornylig efter et besøg i Europa.

— Jeg tror ikke den opfattelse deles af ret mange og kan fortælle, at jeg i min tid hos SAS ofte var guide for amerikanske turister. Vi besøgte slotte, museer, kunstsamlinger, udstillinger, sølvmedier o.s.v. Og amerikanerne var altid meget begejstrede og indrømmede blankt, at de aldrig havde drømt om, at noget sådant eksisterede. Ja, jeg kan godt sige, at de fleste amerikanere både kultur- og traditionsmæssigt har et mindreværdskompleks overfor Europa. Og derfor er de også interesserede i at besøge Europa. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at jeg har fået etableret samarbejde med et rejsebureau herhjemme, og det er meningen, jeg skal forsøge at arrangere nogle af de såkaldte „special travels“, d.v.s. rejser udenfor turistsæsonen. Vi har forskellige arrangementer, for eksempel en tur for amerikanske landmænd. De får forevist en række mønsterbrug og får lejlighed til at besøge forskellige byer, Odense, Ribe, Ebeltoft o.s.v. Og er de interesserede, kan de deltage i specielt arrangerede møder på den internationale højskole i Helsingør.

— De har mange jern i ilden.

— Ja, det kan De tro. Og nu begynder det at haste. Jeg flyver herfra den 13. marts.

— Tror Deres kone på Dem?

— Ja, efterhånden har jeg fået hende overbevist om, at det nok skal gå.

— Og De selv. Er der ikke bare en lille bitte sugen i mellemgulvet?

— Nej, endnu ikke. Men det kommer måske?

— Hvor får De alt det mod fra?

— Jeg tror såmænd ikke, jeg er særlig modig, men jeg er stædig. Forresten fandt jeg engang i et blad en udtalelse af en berømt amerikansk forretningsmand. Han sagde: A difficult thing is done immediately — the impossible takes a little longer. De ord har jeg gjort til mine.

— Good luck, Mr. Wium.

— Thanks.

bj.

Wium har lovet at sende os et salesmandbrev en gang imellem, hvis han får tid. Det håber vi, han får, så vi kan holde vore læsere à jour med, hvordan det går.

Personalia - Lokalia

Borella, V., POPE — se PAPæskens nr. 2, februar 1948.

Bloch, Erik, POPE — se PAPæskens nr. 2, februar 1948.

Lützen, Ole. Da vi skulle have fat i Lützen for at få nogle oplysninger til hans personalia, var han naturligtvis på forretningsrejse i Jylland. Vor personalia-redaktør skrev til ham og modtog nogle dage senere følgende: ... hermed de ønskede data: Ole Lützen, repræsentant, f. 21. 3. 1918 i Norge, ansat i lampeafd. 21. 4. 41. repr. i København 15. 11. 46, repr. i Jylland 15. 2. 48. Det var det hele. Da jeg regner Dem for en gentleman, og da jeg fremdeles gerne vil betragte Dem som en sådan, håber jeg, at De personligt står inde for, at Personalia rubrikken ikke kommer til at indeholde andet end ovenstaaende. På forhånd tak, med venlig hilsen Lützen. Den er ikke til at stå for. Vel?

Pilegaard, Walter, PhiloShave-værkstedet. W. P.s kørekort fortæller: at han er født den 1. 9. 1926 i Slagelse, og at han er døbt i kirken samme sted

(hvorfor skal det stå i kørekort?). Desuden oplyses, at han har ret til at føre motorvogn indtil og over 2500 kg egenvægt. En tilladelse han tilfulde udnyttede i 1947, da han aftjente sin værnepligt som chauffør ved Tysklandsbrigaden. Pilegaard kom til PHILIPS den 1. maj 1941 og kørte det første år som bud mellem Krystalgade og fabrikken. I 1942 begyndte han på PhiloShave-værkstedet, hvor han stadigvæk er, og hvor han reparerer PhiloShave, Philidyne og lommedynamoer. Pilegaard er rutineret pianist og har i denne egenskab underholdt ved mange PHILIPS-fester. Lokal 390.

Nielsen, Poul, f. 3. 10. 1920, prøvemester service. Poul Nielsen er udlært som elektriker hos en af de mestre, hvor læredrengens

job hovedsagelig bestod i at hente øl, fyre i kakkelovnen og hente øl igen. Senere var han ansat i et radiofirma, hvis eneste forbindelse med radio var, at de byggede et kabinet uden om færdigkøbte løsdele. Den 3. juni 1941 kom P. N. til service som reparatør. Først lavede han vibratorer, derefter shavere og 1. juli 1945 blev han prøvemester, hvilket vil sige, at han undersøger de modtagere, der kommer ind i hans afdeling, anfører fejlene på en arbejdseddell, som sammen med modtageren går videre til reparatørerne, der ordner „spillen“, hvorefter den trimmes og justeres. Inden modtageren går ud af huset, underkaster P. N. den et sidste eftersyn. P. N. taler som en kancellist og er en hund efter radioteknisk litteratur. Hans højeste ønske er en større og bedre modtager til privatbrug, og han har aldrig et radioapparat mere end en måned ad gangen. Han er så fuld af flegma og så glad for sit job, at han sagde nej, da han for nogen tid siden blev tilbudt en tur til Færøerne, hvor han skulle være nogle måneder som tekniker for Frithiof Wellejus, der er PHILIPS-forhandler deroppe. Lokal 385.

Hansen, H. V., PHILIPS — se PAPæskens nr. 7, juli 1948.

Larsen, Benny Frode, f. 30. 5. 1925, Philoraafdelingen. Kom direkte fra skolen til Jacob Holm & Sønner, men fandt efter noget

tovtrækkeri ud af, at det var klogere at gå ind i en anden branche og startede derfor som bud på kommercielt lager d. 1. november 1940. Efter to års forløb overflyttedes han til stempelafdelingen eller hvad det nu kaldes. Han stod ihvertfald dagen lang og datostempledte radiatorer. Denne proces finder sted af hensyn til garantien. I 1944 begyndte Larsen på lampe-lageret, hvor han ekspederede lamper og armatur indtil han den 15. september 1949

flyttede op i Philoraafdelingen. Her sidder han omgivet af telefoner og modtager ordrer fra kunderne. Larsen er ærkekøbenhavner i ordets egentlige forstand og råder over en kæmpe-kollektion af friske gloser, som han bruger med en færdighed, der ellers kun er beskåret sergenter. Han blæser trompet som en engel og er vægtløfter (stemmer sin egen vægt — 62 kg — op som ingenting). Samler på grammofoonplader og er ugift. Lokal 396. Lige inden redaktionens slutning oplyses det, at Larsen er overflyttet til modtagerafdelingen.

= Sporten =

Håndbold

PAP I — HIF II: 5—4.

Kampen blev fra vor side uhyre ringe, vi mødte nr. sidst i turneringen, og de havde os i den grad på krogen, at det ikke havde været uretfærdigt, om de i denne kamp havde fået deres to første points. Hele vort hold, med en enkelt undtagelse (min beskedenhed forbyder mig at nævne hvem), spillede langt under deres standard. Nu har holdet imidlertid haft den off-day, alle hold før eller senere får, så vi regner bestemt

med at vinde de to sidste kampe, samtidig håber vi, at de tilskuere fra koncernen, som for første gang vovede sig ud i Idrætshallen, kommer igen, så holdet kan få lejlighed til at vise, at det også kan spille håndhold. Den sidste kamp mod Fona den 19. marts kl. 20,30 bliver afgørende for førstepladsen.

PAP II — DDFF 3: 3—6.

Det var holdets første nederlag, og kampen er vist bedst tjent med, at blive forbigået i tavshed; den var endnu dårligere end I-holdets søndagen før. Ved

at vinde over DDFF, der var nr. sidst i rækken, kunne vort hold have sikret sig førstepladsen, nu skal de slå tolderne i den sidste kamp, og det kan godt blive vanskeligt, fordi man aldrig på forhånd ved, hvor stærkt et hold toldvæsenet stiller med. Til undskyldning for holdets sløje indsats i denne kamp må det anføres, at den blev spillet fastelavnssøndag, og nogle af spillerne havde vist været ude at slå katten af tøndens tidligere på dagen.

Når håndholdturneringen er sluttet, og PAP forhøjbentlig har fået de to førstepladser, som vi har sat næsen op efter, er der lige en kamp, der hurtigst muligt må spilles, det er kampen PHILIPS—ASAS.

Om PHILIPS virkelig tør spille, ved jeg ikke, men de har i det sidste halve år skræppet så meget, at det vil være noget vanskeligt for dem at trække sig tilbage. Skulle PHILIPS, når det kommer til stykket, være betænkelig ved forslaget, kan ASAS tilbyde at spille med vort II hold, eventuelt med et damehold.

PAP I — HI: 7—1.

Efter at have set „Husmændene“ spille mod Fona, havde vi ventet at få en hel del mas med at vinde, vi havde særligt bemærket, at holdet byggede deres spil op omkring deres halback, der havde et hårdt og godt placeret skud. Vores taktik gik derfor ud på, at Bjørnholt skulle koncentrere sig om ham, og ellers alle mand med i opdækningen. Bjørnholt klarede opgaven fint, han pakkede sin halback fuldkommen ind, således at han tvang ham til at skyde langt ude fra. Opdækningen var noget nær perfekt, den eneste gang HI scorede var på et straffekast, dømt mod Bjørnholt, der for en enkelt gangs skyld kom for sent i sin takling.

Kan holdet spille lige så godt i den sidste kamp mod Fona, må førstepladsen være sikker.

Badminton

Begynderturneringen.

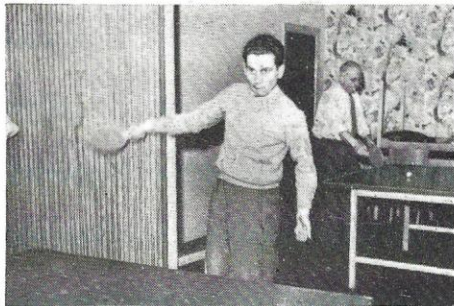
Vore begynderne deltog med stor succes i H.K.B.U.s begynderturnering, vi havde anmeldt frk. Rosenvinge, Bekkevold og Tommy Rasmussen. Resultatet blev to førstepladser og to andenpladser, det kunne næsten ikke være flottere. Bekkevold blev vinder af herresingle og frk. Rosenvinge og Tommy

Rasmussen vandt mixed, i damesingle blev frk. Rosenvinge nr. 2, og det samme blev Bekkevold og Tommy Rasmussen i double.

PAPæsken gratulerer.

Holdturneringen.

Holdturneringen er nu ved at være færdigspillet, og vi kan vel regne med at udvide præmiesamlingen med to stk. I b-rækken deler vort stærkeste hold førstepladsen med Danmark, begge hold har lige mange points for lige mange kampe, den indbyrdes kamp endte 4—4,

PAP-æskens nye sports-medarbejder
indvier bordtennis-banerne.

det kan jo dårligt være mere lige. Hvis begge hold vinder deres sidste kamp, bliver det de vundne sæt i den indbyrdes kamp, der afgør hvem der er vinder af rækken.

Holdet i c-rækkens pulje 1 ligger sikkert forankret på sidstepladsen med kun et sølle point for syv kampe; der er grund til at tro, at holdet var kommet højere op i rækken, hvis det havde kunnet møde hver gang; nu har det tabt tre af kampene uden at spille.

I d-rækken har vi to hold med, her ligger hold I midt i rækken, og hold II er næstsidst. Hold I mangler en kamp og kan ikke komme højere, selvom de vinder, hold II mangler to kampe og kan, hvis det vinder dem begge, komme op på siden af hold I. Det bliver dog nok noget vanskeligt for holdet at få 4 points i to kampe, for d'herrer Larsen, Dybdal og Andersen spiller nemlig betydelig stærkere i omklædningsrummet, end når de er på banen.

Af vore begynderhold skulle hold I være sikker på en andenplads, hold II kommer antagelig til at ligge midt i rækken.

Sidste resultater

Hurra for b-række holdet.

Vort stærkeste badmintonhold vandt onsdag den 15. marts b-rækken og rykker hermed op i a-rækken fra næste sæson. Holdet vandt 7—1 over BDI, det er udlagt Brdr. Dahl. Den eneste kamp, vi tabte, var damesdouble, hvor Rosenknop og Annie ikke rigtig kunne finde melodien, ellers gik det vist lettere end holdet havde ventet, og selvom BDI havde kunnet stille op i to kampe, som de måtte scratche, havde de ikke kunnet forhindre PAP i at vinde kampen og dermed turneringen. Holdet bestod af frøknerne Rosenvinge og Olsen samt fru Birthe Jacobsen og d'herrer Bøge, Voss, Erling Hansen, Aage Jensen og Silladsen.

Det forlyder i krogene, at nogle af herrerne tænker på at lægge op med denne sæsons udgang, forhåbentlig er det kun et rygte. Selvom det er surt at skulle hjemmefra for at spille i den anden ende af byen på et så ugudeligt tidspunkt som kl. 21, så forpligter det at spille i en så fornem række, som unionens næstbedste. Altså d'herrer, hvis der er noget om snakken, så ombestem Dem, for det vil da være ærgerligt, hvis Deres anstrengelser i den forløbne sæson kun skulle resultere i en enkelt sæson i a-rækken.

Vi håber at få et billede af det vindende hold med i næste nummer af PAPæsken.

D-rækken PAP II — Codan: 7—1.

I denne kamp havde PAP det held, at Codan måtte møde med reserver for deres to stærkeste herrer, vi fik derved nogle „billige“ kampe, som vi næsten ikke kunne undgå at vinde. Vi tabte damesingle, men det skyldes kun, at frk. Gilling — efter hvad hun selv siger — syntes det var synd for Codan, at de ikke skulle vinde bare en kamp. Holdet kom med denne sejr og på siden af hold I og mangler endnu en kamp.

Ansvarsh. redaktør: Herm. Kristiansen. I redaktionen: K. Bøge, B. Jønsson, Rud Jeppesen.
Sportsmedarbejder: Børge Andersen.